

TRESTĚ KNIHY.

I. Úvod.

	Strana
§ 1. Účel a soustava spisu, metoda učebná	1
§ 2. Jazyky slovanské vůbec	2
§ 3. Lužická srbština	4
§ 4. Bulharština	5

II. Zvukosloví.

1. Hlásky, jich spojování a znění.

§ 5. Hlásky a písmeny: a) Abeceda	7
§ 6. Hlásky a jich znaky v horvatštině a slovinčině	7
§ 7. v polštině	9
§ 8. b) Azbuka v ruštině a srbštině	13
§ 9. Rozdělení hlásek	17
§ 10. Slabiky, slova, kořen, kmen	18
§ 11. Výslovnost a pravopisy	18

2. O výslovnosti zvláště.

A. Zvuky v češtině neobvyklé.

§ 12. Nosovky, změkčené sykavky, ш, л, ѣ	21
--	----

B. Výslovnost od české odchylná, příčiny toho:

§ 13. a) Zaměňování hlásek hláskami příbuznými: g, h, v, u, l, o	24
§ 14. b) Více neb méně důrazné člankování: ch, ř, b', p', m', v'	27
§ 15. c) Kvantita	28
§ 16. d) Zobojetňování hlásek původně tvrdých neb měkkých	28
§ 17. e) Etymologický původ e, o	29
§ 18. f) Přízvuk	30

C. O přízvuku a kvantitě zvláště.

	Strana
§ 19. Přízvuk v jednotlivých slovančinách	31
§ 20. Poměr přízvuku a délky (kvantity)	32
§ 21. Kvantita	33

3. Pravidla výslovnosti přehledně.

§ 22. Polština	35
§ 23. Ruština	36
§ 24. Maloruština, etymologický a fonetický pravopis	38
§ 25. Jihoslovanština: srbština, horvatština, slovinčina	42

4. Střídání hlásek.

§ 26. Všeobecně	45
§ 27. Příčiny střídání. Všeobecné zásady a povšechný ráz	46
§ 28. Hiatus	47

5. Střídání samohlásek.

A. Přehlasování, úžení, seslabování.	
§ 29. Přehlasování zpětné, postupné	48
§ 30. Úžení, seslabování, polské přehlasování	50
B. Kontrakce (stažení).	
§ 31. Stažení sloh úzkých a širokých	51
§ 32. C. Staroslovanské jať v slovančinách	53
§ 33. D. Připodobování úzkých samohlásek e, ie, e, ie širokým samohláskám	56
E. Pochylování o, e, a.	
§ 34. V polštině o = ů, e = i, (a = o); slohy la, ra = lo, ro	58
§ 35. V maloruštině o = i, e = i	59
§ 36. F. Rozvádění sloh la, ra, le, re v ruštině	60
§ 37. G. Slabikotvořné l, r v slovančinách	62
§ 38. H. Vsuvené e v slovančinách	65
I. Polské nosov. y e, a.	
§ 39. Povstání nosovek	67
§ 40. Jich střídání	68
§ 41. Očištění nosovek v ostatních slovančinách	68
§ 42. Obnovení původního nesmoučeného zvuku	69

6. Střídání souhlásek.

§ 43. Hlavní zásady	71
§ 44. A. Přestrojování	72
B. Odstraňování shluků souhlásek.	
§ 45. a) Presmykování, b) spodoba jasných a temných, c) připodobování měkнутím a tvrdnutím, d) rozlišování zubnic	72

§ 46. e) Vsouvání a odsouvání souhlásek povšechně	72
§ 47. 1. Sesouvání, 2. odsouvání <i>t</i> v ruštině, 3. vysouvání, a) zub- nic <i>t, d; b)</i> hrdelnic <i>k, g, (ch)</i> a retnic <i>b, p, (v)</i>	73
§ 48. 1. předsouvání, 2. přísouvání a 3. vsouvání	74
C. <i>Měkčení souhlásek.</i>	
§ 49. Měkčení přirozené a rozlišením prvního a druhého stupně, hlavní zásady při obou druhích	75
§ 50. Měkčení 1. stupně	77
§ 51. Měkčení 2. stupně a) sykavek, b) zubnic, c) hrdelnic, d) skupin	78

III. Tvarosloví.

§ 52.	1. O flexi či ohýbání vůbec.	90
-------	------------------------------	----

2. Sklonění jmen podstatných.

§ 53. Třídy skloňovací, kmeny měkké a tvrdé, pády, rod	91
§ 54. Zvláštní koncovky skloňovací srbskoochrvatské	92
§ 55. Sklonění mužské	93
§ 56. Sklonění ženské	97
§ 57. Sklonění podstatného jména středního rodu	101
§ 58. Ženské <i>i</i> -kmeny a střední kmeny souhláskové	101, 104

3. Jména přídavná.

§ 59. S určitým a neurčitým zakončením měkkým neb tvrdým, jich tvoření a význam	105	
§ 60. Sklonění jmen přídavných	106	
§ 61. Odvozování příslovek	108	
§ 62. Stupňování: Príměrník, jeho tvoření	108	
§ 63. Vazba príměrníku	109	
§ 64. Superlativ	109	
§ 65.	4. Dvojné číslo skloněnin a sloves.	111

5. Zájmena.

§ 66. Osobní a přisvojovací, jich sklonění	114
§ 67. Ukazovací	114
§ 68. Tázací	114
§ 69. Neurčitá	115

6. Číslovky.

§ 70. Základní a opětovací, sklonění a vazba	117
§ 71. Řadové	118
§ 72. Druhé a násobné	118
§ 73. Zlomky a číslovková substantiva	118

7. Slovesa.

	Straua
74. Třídy a tvary vůbec	119
75. Prechodníky	120
76. Příčestí	121
77. Osobní koncovky časovací; 1. os. jedn. a 3. osoba mn. č.	121
78. Tvoření časův a způsobův. Čas minulý	123
79. Čas budoucí	124
80. Archaismy: trpné (mediální) příčestí času přítomného, aorist a imperfektum	125

IV. Tvoření a význam slov, skladba a větosloví.

A. Slovtvorba.

1. Slovtvorné před- a přípony, pravy, novotvary, osvojeniny,
složeniny.

81. Pravy a starotvary vůbec	129
82. Novotvary	130
83. Osvojeniny z cizích jazykův	131
84. Složeniny	132
85. Předpony a jich vzájemný poměr v slovančinách	133

2. Některé podrobnosti a zvláštnosti.

86. V polštině	134
87. V ruštině	134
88. V jihoslovančinách	136—139
89. Přípona -ija	139
90. Podstatná zhrubělá, zdrobnělá, ženská a hypokoristika	140
91. Tvoření sloves a j., příklady tvoření nomin.	141

3. Tvoření příslovek.

92. Příslůvky denominální a deverbální	142
93. Příslůvky vlastní a jich tabelární přehled	148—153

B. Významosloví (semasiologie).

94. Vývoj významu vůbec	154
95. Příčiny různosti významu téhož slova v jednotlivých slovan- činách zvláště	155—162
96. Postup vývoje významu znázorněn na příkladech	163—168
97. Různosti významu co do doby trvání sloves	168
98. Různosti co do rodu	170

C. Něco ze skladby.

Strana

§	99. Užívání pádův: genitiv příčiny, látky, zaklínání, dativ směrový a posesivní, instr. způsobu a míry, vokativ za nominativ, zvláštnosti	172
§	100. Předložky	173
§	101. Užívání způsobův: historický presens, infinitiv, futurum a imperativ — doplňkový infinitiv — optativ	174

D. Větosloví a frazeologie.

§	102. Spojky souřadné	176
	103. a podřadné v přehledu	178
	104. Věty účelné	179
	105. Věty podmínkové	179
	106. Srbskochorvátské <i>te</i>	180
	107. Srbskochorvátské <i>gdje</i> , naše <i>an</i>	180
	108. Absolutní infinitiv	180
	109. Absolutní infinitiv v ruštině s <i>ny</i>	181
	110. Sevšeobecňovací částice <i>ни</i> ; věty přípustné	181
	111. Sesilovací částice, zvláště u imperativu	182
	112. Věty bezpodmětné (logicko-podmětné)	183
	113. Věty tázací	183
	114. Některé frazeologické zvláštnosti	184
	115. Oslovování	185
	Cetba	193—220
	Seznam čtiva	221
	Tabulka psací kyrilice	223
	Omyly tiskové	222